

مدافعان سلامت؛ این فرشتگان زمینی....

روز پرستار مصادف با سالروز میلاد اسوه صبر و ایثار حضرت زینب کبری (س) فرصتی برای یادآوری ارزش‌ها و آموزه‌های زینب گونه پرستاران است، همه پرستارانی که از پس ابر حیا و عفت، باران عاطفه باریدند و به نور ایمان درونشان گرمای زندگی در کالبد جامعه جاری نمودند.

به گزارش سایت خبری پرسون، همه شغل‌ها سخت هستند، هزار شغل در طول زندگیمان تجربه کرده ایم و متوجه شدیم راحت‌ترین کارها را که از دور نگاه میکردیم و گمان داشتیم به راحتی آب خوردن انجام می‌شوند هم، سختی‌های خودشان را دارند. اما حساب بعضی شغل‌ها از بقیه جداست، سختی بعضی شغل‌ها به دست درد و پا درد محدود نمی‌شود، روح و روان را خسته میکند، شغلی مثل پرستاری...

شغلی که همه ما از دور آن را تحسین و تکریم می‌کنیم و هر کدامان وقتی در موقعیتی قرار می‌گیریم که سر و کارمان به این قشر زحمتش می‌افتد همه آن حرف‌ها و شعارها و تحسین‌ها را فراموش می‌کنیم، شاید دلیلش این است که ما در بدترین موقعیت‌های زندگی با پرستاران ارتباط برقرار می‌کنیم، وقت‌هایی که خودمان یا عزیزان و خانواده مان بیمار هستند.

سخت است؛ همه خیلی خوب میدانیم، مریضی آدم را ضعیف و بی‌حوصله می‌کند و مریضی اطرفیان، آدم را غصه دار و حساس و زودرنج می‌کند، اینطور می‌شود که ما فراموش می‌کنیم پرستاران هم آدمند، خسته می‌شوند، آنها هم مثل همه آدم‌های دیگر، هزار و یک مشکل کاری و خانوادگی دارند، بدهی و اجاره خانه دارند، شاید حتی خود آن‌ها عضوی بیمار در خانواده داشته باشند، آنها هم مثل ما، مادر یا پدر یا خواهر و برادر هستند، آنها هم مثل ما گاهی خوشحالند گاهی ناراحت، گاهی مریضند گاهی کلافه و بی‌حوصله.

همه این‌ها در کنار شغل به شدت سخت و تخصصی پرستاری باعث می‌شود آنها گاهی کاری کنند که ما دوست نداریم، یا توقع بهتر و بیشتری از آنها داریم، یادمان نرود آن موقع خودمان را جای آنها بگذاریم شاید بتوانیم بهتر آنها را درک کنیم و قدر شناس زحماتشان در یکی از سخت‌ترین و صبورانه‌ترین شغل‌های عالم باشیم.

روز پرستار بهانه‌ای برای توجه به مشکلات و دغدغه‌های پرستاران این فرشتگان سپیدپوش سلامت است که با وجود خستگی ناشی از کار بی‌وقفه و زخم‌های فراوان بر روحشان همچنان با جان و دل از بیماران پرستاری و مراقبت می‌کنند.

بی‌جهت نیست که نامشان را مدافعان سلامت گذاشته اند، پرستار بودن جدای از آنکه دانش و عشق بخواهد، ایثار و از خودگذشتگی می‌خواهد.

صحبت از فرشته‌های سپیدپوش بیمارستانی است که جان خود را در خط مقدم مبارزه با کرونا بر دست گرفته و برای بهبودی بیماران ایثارگرانه تلاش می‌کنند، پرستاران فرشتگان نجات و رحمت الهی هستند که نقش مهمی در زنجیره سلامت جامعه دارند؛ در زمان اپیدمی کرونا، بارها و بارها شاهد رشادت‌های این قشر زحمت‌کش بوده ایم.

همان‌هایی که داخل لباس یکپارچه و بی‌هیچ درز و مجرای برای تنفس، با آن ماسک‌های خشن و رد قرمزی و کبودی ماسک‌هایشان گاهی با خنده و گاهی با اشک ملتسمانه از تو می‌خواستند، دستورالعمل‌های بهداشتی را رعایت کنی و تن و جسم خود را بیمار نکنی!

اما کسی چه می‌داند خیلی از این فرشته‌های خستگی‌ناپذیر در حالی که من و شما خدمت می‌کنند که زیر بار مشکلات معیشتی و عدم اجرایی شدن قانون سختی کار و عدالت در پرداخت حقوق و دستمزد خود کمر خم کرده اند، در حالی که همه ما به خوبی می‌دانیم، این قشر باید به میزان اثرگذاری که بر سلامت جامعه دارند، از مزایا و حقوق برخوردار باشند.